

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **S. S.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 4 kwietnia 2024 r.,
wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania orzeczenia w
sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia
19 września 2023 r., sygn. akt VII Ka 392/23,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.,

postanowił
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Opolu, wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2021 r., sygn. akt II K 833/19, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 19 września 2023 r., sygn. akt VII Ka 392/23, uznał S. S. za winnego popełnienia ciągu przestępstw z art. 190 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wywiódł obrońca skazanego. Podnosząc wystąpienie bezwzględnych przyczyn odwoławczych z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. i art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k., a także formułując zarzut obrazy art. 193 § 1 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k., obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i w odniesieniu do czynów z pkt 4, 5, 6 wyroku Sądu pierwszej instancji o umorzenie postępowania, a w pozostałym zakresie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu.

W kasacji zamieszczono również wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego nie jest zasadny. Zgodnie z treścią art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia.

Należy jednak podkreślić, że samo wniesienie kasacji nie uzasadnia odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń. Konieczne jest bowiem zaistnienie wyjątkowych względów pozwalających na ustalenie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Stanowisko Sądu Najwyższego, że instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., ma wyjątkowy charakter, jako odstępstwo od zasady sformułowanej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, jest od lat niezmiennie. O sytuacji uzasadniającej wstrzymanie wykonania orzeczenia w postępowaniu kasacyjnym można mówić wówczas, gdy dokonując choćby pobieżnej analizy kasacji, można nabrać przekonania o jej zasadności ze względu na rangę podniesionych zarzutów i ich oczywistą zasadność.

Nie przesądzając w tym miejscu o zasadności kasacji, stwierdzić trzeba, że mimo charakteru i wagi podniesionych w kasacji uchybień, argumentacja przedstawiona na ich poparcie nie przekonuje o oczywistej, wprost rzucającej się oczy zasadności nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Zauważyć trzeba, że oskarżyciel publiczny, składając odpowiedź na kasację, ocenił podniesione w niej zarzuty jako oczywiście bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[PGW]

[ms]

